

▼ Salukien er særdeles hurtig og adræt, og den kan løbe i timevis.

Beduinernes stolte følgesvend

Mynderacen saluki har en lang historie bag sig – blandt andet som ørkenbeduiners hjælper

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

- Salukien som type er mange tusind år gammel, idet den er fundet afbildet i de gamle ægypteres grave, fortæller Conny og Svend Porsmose, Kennel Al-Aziziah. - Faraerne brugte salukien som jagthund, og ofte blev de højt værdsatte hunde balsameret og begravet sammen med deres herre.

- Også beduinerne i Middelhavslanene har altid gjort brug af salukiens evner som jæger – og en del gør det stadig den dag i dag. Hundene er nøje udvalgt gennem masser af år både hvad fysik og jagtegenskaber angår, hvilket har resulteret i en særdeles robust, udholdende og dygtig jagthund.

Jager på synet

- Som andre mynderacer jager salukien fortrinsvis på synet. Derfor opholder den sig gerne et sted, hvorfra den har godt overblik, og man ser den ofte følge noget, der bevæger sig, med et meget intenst blik. Beduinerne ønsker imidlertid også en hund med optimal hørelse, og

◀ Racen saluki er mange tusind år gammel.

mange kuperer enten det ene eller begge ører på deres hunde, fordi de mener, det giver dem bedre hørelse.

- Når beduinerne skal på jagt, placerer de gerne salukierne foran sig på kamelerne eller hestene, så hundenes poter ikke brændes af det gloende sand. En meget brugt jagtmetode er at sende jagtfalke på vingerne, som hundene følger med øjnene. Når jagtfalkene dykker mod et bytte, sætter salukierne af sted i enorm hastighed. Byttet – som eksempelvis kan være ørkenhare, ræv eller gazelle – løbes op og nedlægges eller fastholdes, til jægerne når frem.

- Salukien har været uhyre vigtig som hjælper for beduinerne gennem århundreder. Visse muslimer anser hunde som urene dyr, men dette gælder ikke salukien, der tværtimod opfattes som et ædelt dyr, det er et privilegium at eje.

Ikke til salg

- I Middelhavslandene er der tradition for, at man ikke sælger sine salukier. Derimod foræres hundene sommetider væk som en særlig gave. Formentlig er salukien blevet udbredt fra Middelhavslandene til den øvrige verden via sådanne gaver.

- De første salukier blev importeret til Danmark i 1930'erne. Hundene kom fra England,

▲ Salukier trives godt i flok, og mange salukiejere vælger at have mere end en hund.

hvor racen i 1922 var blevet anerkendt af den engelske kennelklub. Salukien er aldrig blevet særlig udbredt i Danmark, og der er kun omkring en håndfuld opdrættere af racen i landet.

Når svimlende hastigheder

- Salukien er med en gennemsnitsfart på 65 km i timen en fantastisk løber, fortæller Conny og Svend Porsmose. - Dens udholdenhed er stor og smidigheden enorm, og selv i ujævnt terræn

kan den løbe i timevis. Disse evner udfolder den gerne, så den bør have mulighed for at løbe løs og boltre sig – f.eks. i en stor, indhegnet have. På grund af det stærke jagtinstinkt er det ikke altid hensigtsmæssigt at lukke salukien løs i uindhegnede områder – i hvert fald ikke hvis der er tale om flere hunde sammen. Der går meget nemt ”jagt i den”, og så er indkald ikke længere en mulighed. Der går simpelthen en klap ned. Mange salukiejere praktiserer dog at slippe deres hunde løs en ad gangen uden problemer. ➔

▼ Der er ikke megen pelspleje forbundet med salukien. Den skal blot have redt ører, ben og hale samt klippes mellem trædepuderne. Racen findes dog også i en mere sjældne korthåret variant, der ikke kræver frisering.

► Et af salukiens kendetegn er dens fantastiske bevægelser.

- En super god måde at beskæftige salukien på både fysisk og mentalt er lure coursing, hvor hundene løber efter en "hare", som trækkes rundt i terrænet ved hjælp af en motor. Racen kan også bruges til banevæddeløb. Ingen af de to løbsformer er imidlertid særlig udbredte i Danmark, men de er ret populære i vore nabolande.

Et udpræget flokdyr

- Man finder en udpræget flokhund i salukien. Også hanner trives rigtig godt i flok, og de opsøger gerne artsfæller. Det er dog en meget racebevidst hund, som ikke interesserer sig for andre hunde end mynder. En del salukiejere vælger da også at have mere end en enkelt hund.

- Salukien knytter sig nært til sine mennesker; nogle eksemplarer har tendens til at knytte sig særligt til især ét familiemedlem. Den

holder af menneskeligt selskab og er meget kærlig overfor sin familie. Sindet er mildt, og derfor går salukien typisk rigtig godt i spænd med børn. Selvom den holder af at være ude, går den bestemt ikke af vejen for at hygge sig indendørs med sin familie. Der findes ikke noget bedre end at ligge foran en brændeovn og hygge sig. Lige så eksplosiv salukien kan

være uden for, lige så doven kan den være indendørs.

- Overfor fremmede kan salukien være lidt reserveret, men det er noget, man oplever mindre og mindre. I hvert fald forsvinder en given reserverethed, når først der er sagt god for en fremmed, og så nyder hundene at blive nusset og snakket med.

En umådelig stolt hund

- Salukien er om nogen en stolt hund. Den optræder med stor værdighed og mener ikke, den er sat i verden for at gøre mennesket tilpas. Det er en ret så selvstændig hund, der helt afgjort har selektiv hørelse. Her er ikke tale om nogen maskine, og sådan noget som lydighedsøvelser gider den ganske enkelt ikke.

- Den almindelige opdragelse skal foregå tidligt, konsekvent og venligt. Venligheden er vigtig, for er du hård ved en saluki og råber af den, tager du værdigheden fra den, og det kommer der ikke noget godt ud af.

En ægte saluki stjæler

- Mange undrer sig over salukiens udseende og synes, den ser mager ud. Man skal imidlertid kunne se rib- og hofteben på den, for en hund med fedt på kroppen kan ikke løbe i det høje tempo. Muskelsætningen viser, at hunden ikke er for tynd. Var den det, ville musklerne være tæret.

- Selvom salukien i sin naturlige foderstand skal være slank, går den bestemt ikke af vejen for en lækkerbisk. Og den tager gerne selv! Man kan ikke lade mad stå fremme på bordet, for så er det sikkert og vist, at det forsvinder i salukiens mund. Meget stille og roligt og med stor selvfølgelighed stjæler den maden fra bordet. ■

Se mere på
www.myndeklubben.dk

◀ Alle farver og farvekombinationer er tilladt hos salukien. Brindlet pels er dog uønsket.

